

ше близо при единъ прозорецъ, отъ когото царицата не бѣше далечъ и не отпущаше ни една дума. Когато бедниятъ Скавронски отговаряше, царьтъ за да привлече вниманието на царицата, непрестанно ѝ повтаряше:

«Катерино, обжрни внимание вржзъ това. Е добръ! Катерино, нищо ли не проумѣвашъ отъ тѣзи думи?»

«Тя отговори като си измѣни лицето и като начала «да яде думитѣ си:

«Но . . . .»

«Царьтъ, като повтори, каза ѝ:

«Ти ако не проумѣвашъ, азъ проумѣвамъ добръ; «то е, че този чловѣкъ е братъ ти.

«Тогива царьтъ ся обжрна кжмъ Карла и му каза: «като царица цалуни пжрво пулитъ ѝ, а послѣ, като «сестра, прижрни я и я цалуни.»

«Катерина, вржзъ този разговоръ, смаяна и поблѣдняла, примрѣ. Поржсехъ я съ мирязлива вода за да я завжрнжтъ. Царьтъ който бѣше най-беспокоенъ за нейното положение, положи сичкото си усилие за да я успокои, и като я видя малко на себе си, каза ѝ:

«Какво голѣмо зло има въ тая случка? Е добро! «той е моя шурия; ако е почтенъ и благоразуменъ «чловѣкъ — може да стане нѣщо отъ него. Всичко «това азъ не гледамъ нищо което може да загриже «нѣкого, за това утѣшете ся. По настояще освѣтихме «ся вржзъ единъ прѣдмѣтъ който ни коства доволно «издирки. Хайде да си отидемъ сеги.»

«Царицата, като стана, поиска дозволение да прижрне чудесно-изнамерениятъ си братъ, и помоли царьтъ да имъ позволи да слѣдватъ своитѣ драгости.

«Заповѣдахъ на Скавронски да остане въ кжщата дѣто ся нахождаше, като го увѣрихъ че нѣма да ся лиши отъ нищо. Освѣнъ това приложихъ му йоще да ся не явява много, и дя ся сжобразява въ сичко съ сжвѣтитѣ на свойтъ гощавачъ. Прѣдполагатъ че новата царица ся наскжрбила малко и ся докачила отъ тая благодарность, и че, ако тя бѣше господарката за това нѣщо, тя щеше понѣ да отбере едно по сгод-но мѣсто за една подобна сцена.